

Norge først, SA neste år

ALLE FOTO: SVEIN BJØRNEREM

Familiebilde: Fra venstre kona Alexandra Archetti, søster Solfrid, pappa Palmar og søster Eldbjørg.

Moldebenken: På releasekonserten var det et bra innslag av romsdalinger. Fra venstre Knut Nesbø, Magnus Larsen, Anitra Therese Eriksen, Rolf Bugge og Jan Ingar Pedersen.

SAGT OM KONSERTEN:

– Det største som har kommet fra Midsund siden Bjarne Stormyr!

Knut Nesbø,
NRK-journalist

– Strålende! Jeg introduserte ham på Moldejazz første gang han sang

til bassen på denne måte, og skjønnte at dette kunne bli stort!

Tor Hammerø, TV2-journalist

– Kjempebra, frekt og uhyre musikalsk. Og aller best er han alene med bassen.

Magnus Larsen,
bassist i Valkyrien og Di Derre

– Steinar er en flinkis som vet hva han vil. Det er trygt, godt og morsom. Han er rasende dyktig, med god smak på låter, og med egne låter han får til å passe inn.

Unni Wilhelmsen,
artist og vokalist

Kruttsterkt brygg fra Steinar Raknes

CD/LP

Stillhouse

Artist: Steinar Raknes, med Unni Wilhelmsen, Solveig Sletta-hjell, Paolo Vinaccia, Andreas Utne, Fredrik Møller Ellingsen og Mickey Raphael.

Label: Reckless Records

Distribusjon: Musikkoperatørene

Format: LP, CD, I-Tunes

Steinar Raknes tar en sving innom Nashville med sin siste utgivelse «Stillhouse». Plata er innspilt heime hos Steinar og gjort ferdig og mikset i Nashville av superprodusent og multiinstrumentalist Ray Kennedy. Der ble også munnsplilleren Mickey Raphael hanket inn, han har spilt med «alle», U2, Neil Young, Elton John og ikke minst i flere tiår med Willie Nelson. Samarbeidet som kom i stand gjennom Rolf Bugge som også er co-produsent for plata.

Med utvalget av låter Steinar har plukket ble jeg umiddelbart skeptisk. Fra denne anmelders ståsted, som har et årelangt forhold til Americana og ikke minst til disse låtene skal det noe til å toppe originalene. Låter som veldig mange har et forhold til. Men alle fordommer blir gjort til skamme. Dette er glitrende gjort, Raknes spiller fingerpickin' bass og synger disse låtene som om han aldri skulle gjort noe annet. Det er bare en bassist med kjempe-teknikk som kunne fått dette til å fungere, og når stemmen i tillegg er på plass blir resultatet strålende

Vi fikk en forvarsel om dette på Moldejazz i 2010 da Steinar la til vokal på sine solobasskonsertene. Et eksperiment som tydeligvis ga mersmak.

Plata starter med «Killing The Blues» som Robert Plant og Allison Kraus gjorde så bra på «Raising Sand» i 2007. Med Solveig Sletta-hjell på co-vokal står ikke denne versjonen noe tilbake. Det fortsetter med «Corrina, Corrina» som Steinar gjorde live på feiringen av Dylans 70-års dag i Harstad i fjor. Låt nummer tre er Gillian Welch fine «Tear My Stillhouse Down». Igjen glimrende gjort, og kanskje Steinars versjon gjør at flere får øynene opp for denne fantastiske artisten og låtskriveren.

Steinar og Unni Wilhelmsen gir en ny dimensjon til kanskje en av de fineste The Band låtene jeg vet, nemlig «Twilight». Som sagt, det skal mye til for å toppe originalene, og Steinar Raknes gjør tøffe valg når han tar med «Kiss» av Prince, «I'm On Fire» av Bruce Springsteen, «Woodstock» av Joni Mitchell, og «Sitting On Top Of The World» som ble gjort av Cream i '68. På denne er Paolo Jazzo Vinaccia med på skarptromme. Kaia Bremnes bidrar på vokal på Jerry Jeff Walkers «Morning Song For Sally». Tøffest er det kanskje å ta med John Prines «Speed Of The Sound Of Loneliness», en vakker melodi som på det nærmeste er ihjelpilt, men som her får nytt liv og nerve.

Utfordrende nok har Steinar Raknes tatt med fire egne låter, men de står ikke noe tilbake for de sterke coverlåtene. Tekstmessig triste «Songs Of Her», Springsteenske «Time To Go» med pumpeorgel, opptempo «Down In The Drain» med munnspill (rim er gøy) og ikke minst avslutningslåten «Walkin'», en nydelig melankolsk perle, igjen med Andreas Utne på pumpeorgel.

Med fare for å bruke opp prikkene på terningen, en sekser betyr gjerne at det ikke kan gjøres bedre, men når det ikke er noe å utsette på låtvalg, egne låter og utførelse kan «Stillhouse» fort bli stående igjen som et av årets album. Så anbefalingen er: kjøp! Og jeg mener kjøp. Ikke Spotify eller Wimp med klein lyd. Er selvfølgelig også utgitt på vinyl. Dette bør være ei plate for dem som fra før er hekta på Steinar Raknes kraftfulle basspill, og for nye lyttere som liker rock, pop og ikke minst americana, country og blues.

Litt pirk til slutt: faktafeil i et ellers prikkfritt produkt. Komponist på «Corrina, Corrina» er ikke Bob Dylan. Låten er med på Dylans «The Freewheelin'» fra 1963 og er listet som traditional. Låten er ofte oppført med Bo Chatmon som komponist, kanskje i slekt med Lonnie Chatmon som har laget «Sittin', On Top Of The World». Og Jerry Jeff Walker heter nettopp det. Ikke Jeff Walker. Og da tar jeg ikke med Joni Mitchells manglende l.

anmelder

Jan Eide

er dj og musiker.

